

Αιολουθία

του

Αγίου ενδόξου Νεομάρτυρος

Μιχαήλ του Μαυρουδῆ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ Τῆ Ι' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μαρτίου ι'.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Νεομάρτυρος Μιχαήλ τοῦ Μαυρουδῆ, ἀθλήσαντος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν ἔτει ραψμδ'. (1544).

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἴγλη ἀρετῶν, Μιχαήλ λελαμπρυσμένος, ἤθλησας στερβῶς, δι' ἀγάπην τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἠσχυνας τὴν πλάνην, εὐτολμία τῶν λόγων σου, καὶ τῆ θαυμαστῆ ὁμολογία, δι' ἧς Χριστόν ἀνακηρύττεις, Θεόν Ἅγιον, λαβόντα σάρκα δι' ἡμᾶς, δι' ἔλεος ἄφατον.

Ἐστης εὐθαρσῶς, πρό βημάτων παρανόμων, στόματι λαμπρῷ, οἷα σάλπιγξ οὐρανία, κηρύττων Νεομάρτυς, τοῦ Σωτῆρος τὴν σάρκωσιν, πάντων τῶν γηϊνῶν ἀλογίσας, καὶ τοῦ πυρός μηδὲως δεισας, ὁρμὴν ἄσχετον· διό τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν, Μιχαήλ γεραίρομεν.

Τὴν σὴν θαυμαστήν, καὶ λαμπράν ὁμολογίαν, καὶ τῆς σῆς ψυχῆς, τὴν ἀνδρείαν Ἀθλοφόρε, ἐθαύμασαν Ἀγγέλων, οὐρανόθεν τὰ τάγματα, καὶ τῶν εὐσεβούντων αἱ χορεῖται, τοὺς σοὺς ἠγάσθησαν ἀγῶνας, δι' ὧν ἔλαμψας, ὥσπερ νεόφωτος ἀστήρ, Μιχαήλ τοῖς πέρασι.

Ἦνεγκας πυρός, τὴν κατάφλεξιν ἀνδρείως, καὶ ὡς προσφορά, καὶ θυμίαμα εὐῶδες, καὶ θεῖον ἱερεῖον, καὶ σεπτὸν ὀλοκαύτωμα, Μιχαήλ Κυρίῳ προσηνέχθης, καὶ διαδήματι τῆς δόξης, λαμπρῶς ἔστεφαι, ὡς ἀριστεύς περιφανῆς, Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τῆ θεϊκῆ σοφία λαμπρυνθεῖς, ἀπτοήτῳ στόματι κηρύττεις, τοῦ Σωτῆρος τὴν σάρκωσιν, Μιχαήλ μακάριε· πίστει γάρ τούτῳ στρατευθεῖς, σθένος θεῖον ἐνεδύσω, καὶ τοῦ φωτός τοῖς ὅπλοις κατεπάλαισας, τὰ τοῦ σκότους φρυάγματα· καὶ στερβῶς ἀγωνισάμενος, ἀθλητικῆς εὐκλείας ἐπέβης, ὡς ἀθλητῆς περίδοξος, πᾶσιν ἡμῖν αἰτούμενος, εἰρήνην καὶ θεῖον ἔλεος.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πρεσβείας Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καί τῆς Θεοτόκου, τήν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καί ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Ἄποστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ῥήτωρ θεοειδής, ὦ Μιχαήλ ἐδείχθης, λαμπρῶς ἀνακηρύττων, ἐπί ἐχθρῶν ἀπίστων, τήν τοῦ Χριστοῦ Θεότητα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Ἄπασαν ἀπειλήν, τυράννων, ὑπερεῖδες, ἀτρέπτῳ διανοίᾳ, καί ἤνυσας ἀνδρείως, τό σκᾶμμα τῆς ἀθλήσεως.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, τό πῦρ τό θεῖον Μάρτυς, ὑπῆλθες στερό-
τάτως, ὦ Μιχαήλ θεόφρον, τήν τοῦ πυρός κατάφλεξιν.

Δόξα. Τριαδικόν.

Στόματι ἱερῷ, ὦ Μιχαήλ κηρύττεις, τήν μίαν Θεαρχίαν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, οὐσίαν τρισυπόστατον.

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Σάρκα ἐκ τῆς Ἁγνῆς, Παρθένου εἰληφότα, ὁμολογεῖς τόν Λόγον, Χριστόν τόν Βασιλέα, ὦ Μιχαήλ δι' ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καί τό Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Σοφία τῆς θεόθεν δεδομένη κοσμούμενος, ἐκήρυξας εὐτόλμως, τοῦ Σωτῆρος τό ὄνομα, καί τούτῳ ὡς θυσία καθαρὰ, προσήχθης τῷ πυρί τελειωθείς· διά τοῦτο Νεομάρτυς σε Μιχαήλ, τιμῶμεν ἀνακράζοντες· Δόξα τῷ παρασχόντι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σε στεφανώσαντι· δόξα τῷ χορηγοῦντι διά σοῦ, ἡμῖν παισιμάτων ἄφεισιν.

Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...

Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Μετά τόν Προοιμιακόν, τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δέ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους στ' καί φάλλομεν τά Προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἀπτοήτῳ ψυχῇ, καί σοφίᾳ κρείττονι, κηρύττει περιφανῶς, Χριστόν τόν Κύριον, βημάτων πρό δυσσεβῶν, ὁ Μιχαήλ ὡς πλησθεῖς θείου Πνεύματος, καί ἤσχυνε τήν ὀφρύν, φρουαττομένων ἐχθρῶν θελοῖς σκάρμασιν. Ὅθεν τήν ἀγίαν τούτου, ἀθλησιν τιμήσωμεν, τόν Χριστόν ἀνυμνοῦντες, τόν λαμπρῶς αὐτόν δοξάσαντα.

Βαβαί τῆς σῆς παρρησίας σοφέ! σύ γάρ ὑπερεῖδες, σαρκός τήν ἀσθένειαν, καί πᾶσαν τῶν διωκτῶν, Μιχαήλ δύναμιν, καί στοματι ἱερῷ, ἀκαταπλήκτῳ ψυχῇ ὠμολόγησας, τόν πάντων Δημιουργόν, τόν δι' ἡμᾶς ἐκουσίως πτωχεύσαντα· ὑπέρ οὗ στερέρως ἀθλήσας, τῶν ὑπέρ κατάληψιν, ἡξιώθης ἐπάθλων, ἀθλητῆς ὡς ἐνθεώτατος.

Τήν σὴν ἀνδρείαν ἐθαύμασαν, πάντες οἱ ὀρῶντες, Μάρτυς τούς ἀγῶνάς σου, καί σθένος τό θαυμαστόν, τῆς διανοίας σου· στερέρως γάρ τόν ἐν πυρί, καθάπερ ἄσαρκος ἠνεγκας θάνατον, καί ἔφλεξας Μιχαήλ, τῇ σῇ ἐνστάσει ἐχθρῶν τήν παράνοϊαν· ὅθεν δόξης οὐρανίου, μέτοχος γεγένησαι, καί Μαρτύρων τοῖς δήμοις, ἠριθμήθης ἀγαλλόμενος.

Προσόμοια ἕτερα:

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ θεόφρον Μιχαήλ, Ἀθλητῆς ἀήττητος, τῆς εὐσεβείας γενόμενος, ὑστέροις ἔτεσι, τήν τῆς δυσσεβείας, ἤσχυνας παράταξιν, δυνάμει οὐρανίῳ νευρούμενος, καί χαίρων ἠνυσσας, τόν ἀγῶνα τῆς ἀθλήσεως· διά τοῦτο, πάντες σε γεραίρομεν.

Σοφίαν τήν ἄνωθεν λαβών, βίου καθαρότητι, ἀνδρειοφρόνως ἐκήρυξας, Χριστοῦ τήν σάρκωσιν, καταπλήξας πάντας, Μιχαήλ τοῖς λόγοις σου, καί τῷ ἀθλητικῷ παραστήματι, καί προσενήνεξαι, λογικόν ὡς ὀλοκαύτωμα, τῷ Κυρίῳ, τελέσας τόν δρόμον σου.

Ἀγάλλεται Μάρτυς Μιχαήλ, ἡ πατρίς σου Ἅγιε, ἐγκαυχωμένη τοῖς ἀθλοῖς σου, καί τήν ἀγίαν σου, μνήμην ἐορτάζει, ἐκ ψυχῆς βοῶσά σοι· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρός Κύριον, ἀεί κέτευε, Ἀθλοφόρε ἀγγελώνυμε, ὑπέρ πάντων, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ εὐσεβείᾳ διαπρέπων, μαρτυρικόν ὑπῆλθες ἀγῶνα, ἐν ἀνδρείᾳ ψυχῆς, Ἀγγελώνυμε Μάρτυς Μιχαήλ· καί τῇ σῇ ἀθλήσει, τῆς Ἐκκλησίας φαιδρύνεις τό πλήρωμα, καί πάντας διεγείρεις ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, ὁμοφώνως βοῆσαι· Χαίροις ὁ τῇ ἄνωθεν σοφίᾳ, φρουαττομένην ἰσχύν φαυλίσας, καί τόν λόγον τῆς πίστεως, τρανῶς ὁμολογήσας· χαίροις ὁ τοῦ πυρός μή πτήξας τήν ὀρμήν, ἀλλ' ἀτρόμως ὑπελθών τήν ἀναφθεῖσάν σοι φλόγα, καί ὡς θυμα ἄμωμον, προσενεχθεῖς τῷ Κυρίῳ· χαίροις Μαρτύρων ἐφάμιλλε, Εὐρυτανίας δόξα, καί τῆς σῆς πατρίδος Γρανίτσης καλλώπισμα. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Νεομάρτυς ἔνδοξε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου, τόν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμφας Υἱός Μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἄγνης προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν κέτευε σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καί τά

Ἀναγνώσματα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Ὡς θαυμαστή ἡ σὴ μαρτυρία, ἀγγελώνυμε Μάρτυς, Μιχαήλ πανθαύμαστε! θεῖω γάρ ἔρωτι τρωθεῖς, ὑπερεῖδες σαρκός καὶ αἵματος, καὶ ὅλος θεόληπτος ὤφθης, ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ἀθλήσεως· καὶ λόγῳ πλουσίω, καὶ ἀηττήτῳ ἐνστάσει, καταπλήξας τοὺς ἐχθρούς, ἀκατάπληκτος εἰσέδραμες, τὴν ἀναφθεῖσάν σοι φλόγα· δι' ἧς τὴν μὲν ἀπάτην ἔφλεξας, τῶν δέ πιστῶν τὰς ψυχὰς ἐθέρμανας, ἀνυμνεῖν σου τοὺς ἄθλους, καὶ τῷ Σωτῆρι βοᾶν· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β΄.

Μαρτυρικὴν ἀρετὴν μιμησάμενος, τυραννικὴν κατηγωνίσω ματαιότητα, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Μιχαήλ ἀξιῦμνητε· τῆς ἀληθείας γάρ τόν πλοῦτον, θησαυρίσας ἐν σοί, τῆς ἀσεβείας τό κίβδηλον, ὀλοσχερῶς ἐθριάμβευσας· θεοσόφῳ γάρ γλώσση, τοῦ Σταυροῦ τό μυστήριον κηρύττεις, ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρωθεῖς· καὶ εὐτόλμῳ παρρησίᾳ, τῆς εὐσεβείας τὴν λαμπρότητα, πᾶσιν ὑπέδειξας· καὶ νομίμως ἀριστεύσας, ἐπαξίων ἡξίωσαι γερῶν, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σου τὴν ἄθλησιν.

Ἦχος γ΄.

Ὡσπερ ἄνθραξ νοητός, τῷ τοῦ Πνεύματος πυρί ἠνάλωσας, τῆς ἀπάτης τὴν ὕλην, Μιχαήλ Μάρτυς ἀήττητε· οὐδόλως γάρ ἐκάμφθης, ἐναθλῶν ἀνδρικῶς, τῶν ἐναντίων ταῖς ἀπειλαῖς, οὐδέ πυρός τοῦ παμφάγου, τὴν ὀρμὴν ἐδειλίσας· ἡ γάρ θεία χάρις σε, ὅλον μετάρσιον ἀνέδειξε, καὶ ἐν πᾶσι στερρότατον· ἐνθεν ὡς ἱερεῖον ἔμφυχον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῇ Παναγίᾳ Τριάδι προσενήνεξαι, καὶ Μαρτύρων τοῖς δήμοις, ἀξίως συνέταξαι· μεθ' ὧν πρέσβευε δεόμεθα, Νεομάρτυς ἀξιάγαστε, ρύεσθαι ἡμᾶς, ἐπινοιῶν τοῦ ἀλάστορος.

Τὴν θεϊαν ἰσχύν ἐνδυσάμενος, ὑπερεῖδες σαρκὸς φθειρομένης, ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαί σε, Ἀθλητά Μιχαήλ· ὄλω νοῖ γάρ ἀτενίζων, τῷ ποθουμένῳ σοι Χριστῷ, πάντα ὡς σκύβαλα ἠγήσω, καὶ πάντων ὑπέρτερος γέγονας, ἐν τῇ μεθέξει τοῦ κρείττονος. Ἀλλ' ὡς καλῶς ἀνδραγαθήσας, δίδου ἡμῖν ἰσχύν κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, Νεομαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τόν τῇ κλήσει ἀγγελώνυμον, καὶ ἐν Μάρτυσι νέον ἀριστεά, Μιχαήλ τόν θεόσοφον, μαρτυρικοῖς ἀναδήσωμεν ἄνθεσιν ἁσμάτων· πεπαρρησιασμένη γάρ ὁμολογία, Χριστὸν ἐδόξασε, καὶ ἀνενδότῳ ψυχῇ, τόν διὰ πυρὸς ὑπέμεινε θάνατον, ὥσπερ ἄλλου πάσχοντος· καὶ λόγοις καὶ ἄθλοις, τῶν πάλαι Μαρτύρων, ἀνακεφαλαιώσας τὴν ἄθλησιν, τῶν ἴσων βραβείων, ἐκείνοις ἠξίωται, τοὺς πιστοὺς στηρίξας τῆς εὐσεβείας τῇ πέτρᾳ· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, δίδόναι θεῖον ἡμῖν ἔλεος, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ὅτε ἐπὶ βήματος ἐστῶς, ἠνοιξας τό στόμα σου Μάρτυς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, τότε ὠμολόγησας, Χριστοῦ τὴν δύναμιν, καὶ τό μέγα μυστήριον, τῆς οἰκονομίας, τούτου ἀνεκήρυξας, ὡς ῥήτωρ ἔνθεος· ὅθεν καὶ νομίμως ἀθλήσας, στέφος ἀφθαρσίας ἐδέξω, Μιχαήλ χειρὸς ἐκ τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

“Οὕτως ἐπληρώθη ἐπί σοί, ἡ ἐπαγγελία θεόφρον, τρανώς τοῦ Κτίσαντος· στόμα καί σοφία γάρ, θεία σοι δέδοται, ἧ οὐδόλως δεδύνηνται, ἀντειπεῖν τῆς πλάνης, πάντες οἱ συνήγοροι, ὡς ματαιόφρονες· ὅθεν ὡς λαμπρόν ἀριστέα, τοῦ Χριστοῦ καί μέγαν ὀπλίτην, Μιχαήλ συμφώνως εὐφημοῦμέν σε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις Νεομάρτυς Μιχαήλ, γόνος εὐκλεῆς τῆς Γρανίτσης, καί θεῖον καύχημα, τῆς Θεσσαλονίκης δέ γέρας πολῦτιμον· ἐν αὐτῇ γάρ τόν κάλλιστον, ἀνύσας ἀγῶνα, θεῖον ὀλοκαύτωμα, Χριστῷ προσήνεξαι. Ὅθεν ἀμφοτέραις ἐξαίτει, χάριν καί εἰρήνην θεόθεν, εὐπαρρησιάστοις μεσιτείαις σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ’.

Τῷ τοῦ Πνεύματος πυρί, τήν φθοράν ἀναλώσας, τῆς ἀφθαρσίας ἠμφιάσω τήν στολήν, τῇ ἐνύλῳ φλογί τακείς τάς σάρκας, Μιχαήλ πανθαύμαστε· μαρτυρικοῖς γάρ σιάμμασι, τῆς θείας ἀγάπης, τήν δύναμιν ὑπέφηνας· καί τόν Χριστόν μεγαλύνας, τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης κοινωνός, ἐγένου μακάριε· ἧς καί ἡμεῖς ἀξιωθήμεν, ταῖς πρός θεόν λιταῖς σου, οἱ τελοῦντες τήν μνήμην σου

Καί νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι...

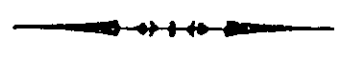
Νῦν ἀπολύεις, τό Τρισάγιον, καί τό Ἀπολυτίκιον.

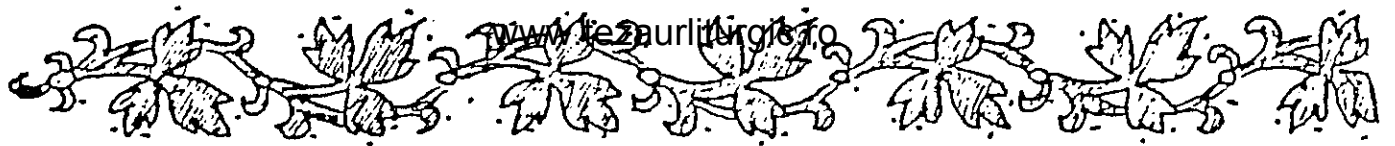
Ἦχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Σοφία τῇ θεόθεν δεδομένη κοσμοῦμενος, ἐκήρυξας εὐτόλμως, τοῦ Σωτῆρος τό ὄνομα, καί τούτῳ ὡς θυσία καθαρὰ, προσήχθης τῷ πυρί τελειωθείς· διά τοῦτο Νεομάρτυς σε Μιχαήλ, τιμῶμεν ἀνακράζοντες· Δόξα τῷ παρασχόντι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ χορηγοῦντι διά σοῦ, ἡμῖν παισμάτων ἄφεισιν.

Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...

Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ.

Μετά τήν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τόν Τάφον σου Σωτήρ.

Ἐφλέχθης ἐν πυρί, ὁ φωτός κληρονόμος, καί ἔλαμψας ἡμῖν, ὡς ἀστήρ ἑωσφόρος, λαμπρύνων τά νοήματα, τῶν πιστῶν τῇ ἀθλήσει σου· ὅθεν σήμερον, τήν σήν γεραίροντες μνήμην, εὐφημοῦμέν σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτην, Μιχαήλ μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ἡμῖν, τόν θεόν τῶν ἀπάντων, λαβόντα ἐκ τῶν σῶν, πάναγιων αἱμάτων, ἀνθρώπων τό φύραμα, ἀσυγχύτως δι' ἔλεος· ὅθεν Ἄχραντε, ὡς σωτηρίας σε πύλην, μεγαλύνομεν, καί τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, αἰεὶ καταφεύγομεν.

Μετά τήν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, τῶν δυσσεβούντων ἡ πληθύς, καί εὐφράνθη εὐπρεπῶς, τῶν Ὁρθοδόξων ὁ χορός, ἐν τῇ λαμπρᾷ ὁμολογίᾳ σου Ἄγιε· σύ γάρ τόν Χριστόν, θεόν καί ἄνθρωπον, στόματι σοφῶ, καθωμολόγησας, καί τοῦ πυρός ἐνεγκῶν τήν κατάφλεξιν, μαρτυρικῆς δόξης ἔτυχες, Χριστῶ πρεσβεύων, ἡμῖν δοθῆναι, ὦ Μιχαήλ θεῖον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρὸς σου τῆς Ἄγνης, ὁ Ὑπερούσιος θεός, οὐσιωθεῖς τό καθ' ἡμᾶς, δι' ἀγαθότητα πολλήν, τήν τῶν ἀνθρώπων ἀνεμόρφωσεν οὐσίαν· ὅθεν ὡς θεοῦ, Μητέρα πάναγνον, μέλομεν αἰεὶ, καί ἀνυμνοῦμέν σε. Ἄλλ' ὦ Παρθένε ἡμῶν ἡ βοήθεια, μή διαλίπης δεόμεθα, ἡμῖν αἰτεῖσθαι, πταισμάτων λύσιν, καί πειρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τῆ σοφία τῆ θεία καθοπλισθείς, ἐν πολλῇ παρρησίᾳ ὁμολογεῖς, τό μέγα μυστήριον, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, καί τῆς ἀπάτης λύεις, ἀχλύν τήν καχέσπερον, τῷ φωτισμῷ τῆς θείας, λαμπόμενος πίστεως· ὅθεν καί ὡς θῦμα, λογικόν προσηνέχθης, Χριστῷ τῷ Παντάνακτι, τῷ πυρί τελειούμενος, Μιχαήλ ἀξιάγαστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν ἀγίαν μνήμην σου.

θεοτοκίον.

Ὡς καθέδρα καί ὄχημα θαυμαστόν, καί πυρίμορφος θρόνος καί ὑψηλός, κρατεῖς ἐν ἀγκάλαις σου, τόν τά πάντα κατέχοντα, καί συντηροῦντα Κόρη, αἰεὶ καί συνέχοντα, χειρὶ παντοδυνάμῳ, καί πλούτῳ χρηστότητος· Ὅνπερ θεοτόκε, ὡς Υἱόν σου καί Πλάστην, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπέρ πάντων δεόμεθα, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρά, καί ἀνθρώπων μέγα καταφύγιον· χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, καί πάντων ἀντίληψις.

Τό α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καί τό Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τό τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἀδύτῳ φωτί, τῆς τριλαμποῦς θεαρχίας καταυγαζόμενος, ὡς τοῦ σκοτούς τόν ἀρχηγόν ὀλέσας, Μιχαήλ Νεομάρτυς, σκοτασμοῦ ἁμαρτιῶν, λύτρωσαι ἡμᾶς, καί πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως, τούς τήν φωτοφόρον σου, μνήμην ἐορτάζοντας.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ θεός τόν λαόν σου...

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς.

" Ἄδω Μιχαήλ μέλος σοῖς ἄθλοις. Γερασίμου "

Ῥοδή α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τό στόμα μου.

Ἀκτιῖσι τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος Ἁγίε, τόν νοῦν μου καταύγασον, φωτί τῆς χάριτος, ἵνα μέλψω σου, ὦ Μιχαήλ τρισμάκαρ, τήν ἔνδοξον ἄθλησιν, δι' ἧς δεδόξασαι.

Δυναμίει τῇ κρείττονι, καί τῇ σοφίᾳ τῇ ἄνωθεν, Χριστόν ὁμολόγησας, ἐπί ἀπίστων στεῖρῶς, καί κατήσχυνας, πολλῇ ἐν πάρρησίᾳ, τῆς πλάνης τό φρύαγμα, Μιχαήλ ἔνδοξε.

Ὡς ἄστρον νεόφωτον, ἐκ τῆς Γρανίτσης ἀνέτειλας, καί φέγγει τῶν ἄθλων σου, τήν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, κατεφαίδρυνας, καιρῶ τῷ τῆς δουλείας· διό μεγαλύνει σε, Μιχαήλ χαίρουσα.

Θεοτοκίον.

Μηδόλως τήν μήτραν σου, φλέξας πυρί τῆς θεότητος, ἐκ σοῦ ἐκτελήλυθε, Χριστός ὁ Κύριος· ὡς ἡ βάτος γάρ, ἀφλέκτως θεοτόκε, τήν φύσιν τήν ἄστεκτον, γαστρί ἐχώρησας.

Ῥοδή γ'. Τούς σούς ὑμνολόγους.

Ἰθύνας νοός σου τάς κινήσεις, πρὸς μόνον Χριστόν ἀπό παιδός, ὑπέρ αὐτοῦ ἠξίωσαι, ἀνῦσαι θείῳ ἔρωτι, τό σκάμμα τῆς ἁθλήσεως, ὦ Μιχαήλ ἀξιάγαστε.

Χριστός ἐστὶ Κτίστης τῶν ἀπάντων, καὶ ὁ μόνος θεὸς καὶ Ποιητής, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὡς Μιχαὴλ ἐκραύγαζες, τοῖς ἔγκουσί σε Ἄγλιε, πρὸς ἀσεβείας τὰ βάραθρα.

Ἄνοιξας τὸ ἅγιόν σου στόμα, ὡς ῥήτωρ σοφίας θεϊκῆς, περιφανῶς ἐκήρυξας, Χριστόν τόν Παντοκράτορα, ὡς Μιχαὴλ καὶ Ἰησὺν, τῶν δυσσεβούντων τὸ φρόνημα.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου νεφέλη τοῦ ἀδύτου, ἀκτῖνα φωτός μοι νοητοῦ, ἐπίλαμψον Πανάμωμε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ τῆς ψυχῆς μου δέομαι ἀμαυρωθέντα τοῖς πάθεσι.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὸ πῦρ τὸ οὐράνιον, ἐν τῇ ψυχῇ ἐσχηκῶς, πυρός κατεφρόνησας τοῦ ὑλικοῦ καὶ φθαρτοῦ, γενναίῳ φρονήματι ὄθεν σου τοὺς ἀγῶνας, Μιχαὴλ εὐφημοῦμεν· πάντων γάρ τὰς καρδίας, Ἀθλητὰ κατευφραίνεις, τῇ σῇ λαμπρᾷ ἀθλήσει, δι' ἧς Χριστόν ἐδόξασας.

Θεοτοκίον.

Τόν Κτίστην καὶ Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν, προήγαγες σὺ ματι, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού, τόν ἄνθρωπον σώζοντα ὄθεν θεογεννητορ, σωτηρίας πρὸς τρίβον, ἴθυνον τοὺς ἐν πίστει, ἀληθεύειν ἐκβοῶντας· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ᾠδή δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεϊαν βουλήν.

Λύσας τῆς ἀπάτης λόγοις σοφοῖς, Μιχαὴλ θεόφρον τόν σύνδεσμον, τὰς διανοίας, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, τῶν εὐσεβῶν συνέδισσας, πλεῖτον τοῖς στερέβοις σου παλαίσμασι.

Μέγας ἐν ἀθλήσει ἀναφανείς, Μάρτυς ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσι μεγίστης δόξης, ἡξιώθης Μιχαὴλ, τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος μέτοχος ἀξίως γενόμενος.

"Εφερεις ὡς ἄσαρκος ἐν τῇ σαρκί, στρέβλας καί αἰκίας καί μάστιγας, Χριστόν δοξάζων, Μιχαήλ τόν θαυμαστήν, ἰσχύν σοι παρεχόμενον, ἐν τῷ θλίβεσθαί σε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι κινδύνων παντοδαπῶν, καί πολυειδῶν περιστάσεων, Θεογεννηήτορ, τούς ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ, τήν παρά σοῦ βοήθειαν, Κόρη αἰτουμένους ἐκάστοτε.

'Ῥδὴ ε'. 'Εξέστη τά σύμπαντα.

Οὐδόλως ἐπτόησαι, τυραννικήν ὠμότητα, ἀλλ' ἀκαταπλήκτω παρρησίᾳ, ἐπί βημάτων δικαστικῶν Ἀθλητά, γλώσση λιγυρᾷ ὁμολογεῖς, τοῦ Χριστοῦ τήν σάρκωσιν, Μιχαήλ τήν ἀπόρρητον.

Σαρκός οὐκ ἐφρόντισας, οἷα θνητοσύνης Ἄγιε, ἀλλ' ἀνδρειοτάτη διανοία, τήν ἀναφθεῖσαν πυράν εἰσέδραμες, καί τροπαιοφόρος πρός Χριστόν, Μιχαήλ ἀνέδραμες, τόν ἀγῶνα τελέσας σου.

Σοφίαν σοι δέδωκε, Χριστός ὡσπερ ὑπέσχετο, δοῦναι τοῖς αὐτόν θερμῶς ποθοῦσιν, ἢ ἀντιστῆναι ἢ ἀντειπεῖν οὐδαμῶς, ἴσχυσαν εἰς τέλος Μιχαήλ, πλάνης οἱ συνήγοροι, ὡς ἐν σκότει καθήμενοι.

Θεοτοκίον.

'Ολόφωτον σκῆνωμα, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, τῆς μετανοίας φωτί καταύγασον, τήν ἀμαυρωθεῖσάν μου ψυχὴν, λόγοις τε καί πράξεσι, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος.

'Ῥδὴ στ'. Τήν θείαν ταύτην.

'Ισχύϊ θείᾳ ῥωννύμενος, τόν μέγιστον ἀγῶνα διήνυσας, τόν τῆς ἀθλήσεως, ὧ Μιχαήλ ἀγαλλόμενος, καί νικηφόρος ἦρθης, πρός τά οὐράνια.

Σῶμα ὀρῶντες τό θεῖόν σου, φλεγόμενον πιστῶν τά συστήματα, Χριστόν ἐδόξαζον, τόν παρασχόντα τοιαύτην σοι, ὧ Μιχαήλ ἀνδρείαν, καί γενναιότητα.

Ἄγαλλιᾶται τοῖς ἄθλοις σου, Γρανίτσα ἡ πατρίς σου ὑμνοῦσε, Θεσσαλονίκη δέ, ὡς Μιχαήλ ἐν σοί γάνυται, ἰδοῦσα τοὺς μεγίστους, Μάρτυς ἀγῶνάς σου.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, καὶ ἄφθορος Ἀγνή διαμείναςα, μετὴν κύησιν, φθοροποιῶν νοημάτων με, καὶ λογισμῶν ἀτόπων, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἀθλητῆς θεόσοφος, καὶ στρατιώτης γενναῖος, Μιχαήλ μακάρι Χριστοῦ ἀθλήσας ἐδείχθης· πᾶσαν γάρ, καταπατήσας ἐχθροῦ μαρτίαν, ἦνεγκας, τὸν ἐν πυρὶ θάνατον χαίρων, καὶ ὡς θεῖον ἱερεῖον, Χριστῷ προσήχθης, τῷ σέ δοξάσαντι.

Ὁ Οἶκος.

Ταῖς ὁδοῖς τοῦ Χριστοῦ πορευόμενος, μαρτυρίου ὑπῆλθες τὸ στάδιον, ἀπαρνησάμενος σαυτὸν, καὶ ἅπαντα καταλιπὼν, τὰ γερὰ οἷα φθαρτά, τῷ ἔρωτι Κυρίου· σὺ γάρ φρονήσῃ ἱερᾷ κοσμοῦμενος, Κυρίῳ ἐστρατεύθης, καὶ τῶν πάλαι Μαρτύρων ζηλωτῆς καὶ ὁμότροπος ὄφθης, ἀνενδότῃ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτῃ ψυχῇ· καὶ ἐν σοφίᾳ λόγων, τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας κηρύξας, καὶ τὸν Χριστὸν ἐναντίον ἐχθρῶν δυσμενῶν δοξάσας, πρὸς αὐτὸν νικηφόρος ἀνέδραμες, Μιχαήλ ἀξιοθαύμαστε· τοῦ γάρ πυρός τὴν κατάφλεξιν, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ὑπέμεινας, καὶ ὡς θεῖον ἱερεῖον, Χριστῷ προσήχθης, τῷ σέ δοξάσαντι.

Συναξάριον.

Τῆς I' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Μιχαήλ τοῦ Μαυρουδῆ, τοῦ ἐκ Γρανίτσης τῆς Εὐρυτανίας καταγομένου, καὶ ἐν Θεσσαλονίκη μαρτυρήσαντος, καὶ διὰ πυρός τελειωθέντος ἐν ἔτει ραψμδ'. (1544).

Στίχοι.

Οὐ Μάρτυς ἀπλοῦς, ἀλλά καί θείων λόγων,
 Ῥήτωρ ἐδείχθης, ὦ Μιχαήλ παμμάκαρ.

Μιχαήλ δεκάτη πυρί λάβρω φλεγένουσι δυσσεβεῖς.

Οὗτος ἦν τόν δέκατον καί ἕκτον αἰῶνα, καταγόμενος ἔκ τινος χωρίου τῆς Εὐρυτανίας, Γρανίτσα καλουμένου, ἐν τῇ τῶν Ἀγρῶν περιοχῇ. Μετοικήσας ἐν Θεσσαλονίκῃ, τό τοῦ ἀρτοποιοῦ ἐπάγγελμα μετήρχετο, ζῶν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καί ἀμέμπτως πορευόμενος ἐν τοῖς δικαιώμασι Κυρίου. Φθονηθεῖς ὑπό τῶν Ἀγαρηνῶν, ἐβιάσθη πρός ἐξόμοσιν τοῦ σωτηρίου τοῦ Κυρίου ὀνόματος· ἀλλά ἀτρέπτῳ παρρησίᾳ, καί θαυμαστῇ, ὡς ἀληθῶς, ὁμολογίᾳ, ἐν τῇ δοθείσῃ αὐτῷ ἄνωθεν σοφίᾳ, ἀνεκήρυξε τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, καί τήν προαιώνιον τοῦ Σωτῆρος θεότητα, καί τήν ἐπ' ἐσχάτων ὑπέρ ἡμῶν ἀπόρρητον αὐτοῦ κένωσιν, καταπλήξας καί κατασχύνας τῶν ἀντικειμένων τάς τάξεις. Ποικιλοτρόπως δέ αἰκισθεῖς, καί φρουρᾷ καθειρχθεῖς, ὑπέστη ἀγαλλόμενος τόν διά πυρός θάνατον, καί οὕτως ἐτελειώθη ἡ μαρτυρία αὐτοῦ ἐν ἔτει ,αψμδ´. (1544).

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδή ζ´. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενος, φωτί τῆς θείας πίστεως, οὐδόλως ἔπτηξας, τῆς φθειρομένης φλογός, τήν θέαν τήν βρέμουσαν, Μιχαήλ ἔνδοξε, ἀλλ' ἐκραύγαζες, ἐν τῷ πυρί φλεγόμενος· Ὁ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἦλος ἔνθεος, ὠράθης καί θεόληπτος, ἐστῶς πρό βήματος, τυραννικοῦ Μιχαήλ, καί γλώσση ἐκραύγαζες, ἐν θεορρήμονι· Μόνος Κύριος, Χριστός ἐστίν ὧ ἄνομοι, καί Θεός πάντων τῶν ὄντων.

Ἰλαρώτατος, καί πλήρης δόξης κρείττονος, ὑπῆλθες Ἄγιε, τήν ἀναφθεῖσαν πυράν, ἐν ἣ συμφλεγόμενος, τήν πλάνην ἔφλεξας, καί ἀνέδραμες, πρός δόξαν τήν οὐράνιον, Μιχαήλ τροπαιοφόρος.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου, ὁ Ὑπερούσιος, καὶ σὰρξ ὠράθη Ἀγνή, καὶ κόσμον διέσωσε, τῆς πάλαι πτώσεως· διὰ πάντες σε, ὑμνοῦμεν Ἀειπάρθενε, ὡς ἀρχὴν τῆς σωτηρίας.

Ῥδὴ η´. Παῖδας εὐαγεῖς.

Γνώσει θεϊκῆ λελαμπρυσμένος, καὶ ἤθεσιν ἐναρέτοις σεμνυνόμενος, Μάρτυς ἀπαράγραπτος, ὤφθης τοῦ Παντάνακτος, ἐν τοῖς ἰσχύοις ἔτεσιν, ἀθλήσας ἐνδοξε· διὸ μαρτυρικῆς εὐκληρίας, μετοχος ἐδείχθης, σὺν Μάρτυσιν ἁγίοις.

Ἔχει σε Γρανίτσα ἡ πατρίς σου, προστάτην καὶ ἀρωγὸν καὶ ἀντιλήπτορα, ἣν ἀπαύστως φύλαττε, πάσης περιστάσεως, χαρμονικῶς τὴν μνήμην σου, πανηγυρίζουσαν, θεόφρον Μιχαήλ Νεομάρτυς καὶ δοξολογοῦσαν, Χριστόν τόν Ἀθλοθέτην.

Ῥήσεων τῶν σῶν μὴ ἐνεγκόντες, τὴν δύναμιν Μιχαήλ οἱ ματαίφρονες, μάστιξιν ἠκίζοντο, καὶ εἰρηταῖς τό σῶμά σου, καὶ λαβρῶ τοῦτο ἔφλεξαν, πυρὶ μακάριε, οἱ μέτοχοι πυρός αἰωνίου, καὶ δέ λαμπροφόρος, πρὸς δόξαν ἤρθης θείαν.

Θεοτοκίον.

Ἄνωθέν μοι δύναμιν παράσχου, Παρθένε ὡς συμπαθείας μέγιστος πέλαγος, τοῦ πατεῖν τὴν δύναμιν, πᾶσαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἐκ τῆς ἰσχύϊ Ἄχραντε, θεία ὀδεύειν καλῶς, τῶν ἐντολῶν τῶν θείων τῆς τριβῆς, τὴν καθοδηγοῦσαν, ζωὴν πρὸς αἰωνίαν.

Ῥδὴ θ´. Ἄπας γηγενῆς.

Στόματι λαμπρῶ, Χριστόν ὠμολόγησας θεόν καὶ ἄνθρωπον, πάντων ἀρχὴν μὲν τό πρότερον, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος καθυποστήσαντα, εἶτα σὰρξ γενόμενον δι' ἀγαθότητα, Νεομάρτυς, Μιχαήλ πανεύφημε, ὑπὲρ πάντων καὶ ἀνδρείως ἐνήθλησας.

Ἴνα τοῦ φωτός, τῆς ἄνω λαμπρότητος τύχης μακάριε, τόν ἐν πυρί θάνατον, ἀνδρειοτάτως Μάρτυς ὑπέμεινας, καί χαίρων πρὸς ἀθάνατον ζωὴν ἀνέδραμες, ἐν μεθέξει, Μιχαήλ θεούμενος, καί ἡμῖν τόν Χριστόν ἰλεούμενος.

Μόνον τόν Χριστόν, ἐκ βρέφους ἐπόθησας νοῖ θεόφρονι· ὄθεν καί τοῖς ἴχνεσι, τούτου ἐνθέως ἐπηκολούθησας, καί μαρτυρίου σκάμμασιν αὐτόν ἐδόξασας· διὰ τοῦτο, αἰωνίου δόξης σε, Μιχαήλ κληρονόμον εἰργάσατο.

Ὁ νεοφανής, ὀπλίτης καί ἔνδοξος τοῦ Παντοκράτορος, Μιχαήλ μακάριε, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ κοσμοκράτορος, τόν νοῦν μου ἐλευθήρωσον καί δέξαι δέομαι, τόν παρόντα, ὕμνον μου καί δίδου μοι, ταῖς λιταῖς σου παισμάτων τήν ἄφεισιν.

θεοτοκίον.

Ἵψωσον ἡμῶν, τόν νοῦν Παναμώμητε πρὸς πόθον κρείττονα, ἐκ τῆς ματαιότητος, τῶν χαμαιζήλων καί τῆς κακώσεως, παθῶν τοῦ πολεμήτορος ἡ ἀνουψώσασα, τῷ ὑψίστῳ, Τόκῳ σου τήν ἔκπτωτον, τοῦ Ἀδάμ πάλαι φύσιν δι' ἔλεος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σοφίαν τήν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ ἀνοίξει εἴλκυσας, τοῦ στόματός σου κηρύττων, τήν Παναγίαν Τριάδα, δι' ἧς ἀφώνους ἔδειξας, καί ἐνεούς τούς ἄφρονας, καί καρτερῶς ἠγώνισαι, ὑπέρ τῆς δόξης Κυρίου, ὦ Μιχαήλ Νεομάρτυς.

θεοτοκίον.

Σαρκός ἐν ὁμοιώματι, τόν πάντων Βασιλεύοντα, ἀποτεκοῦσα Παρθένε, τήν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τῆς πάλαι κατακρίσεως, ἀπήλλαξας καί ὕψωσας, πρὸς τήν ἀρχαίαν εὐκλειαν, τῇ σῇ ἀφράστῳ κυήσει· διό σε δοξολογοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἔξις Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τόν ἀγγελώνυμον πάντες, Κυρίου Μάρτυρα, τόν ἐν σοφίᾳ θεῖα ἐν πολλῇ παρρησίᾳ, κηρύξαντα τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, Μιχαήλ εὐφημήσωμεν· ἀθλητικῶς γάρ καθεῖλε τῶν δυσμενῶν, τήν ἰσχύν ψυχῆς στερόσῃ.

Τῆς σῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, τοὺς πόνους μέλομεν, δι' ὧν ὡς ἐσθλός, νοητός ἀνατείλας, πᾶσαν καταυγάζεις τήν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ἐν Πνεύματι· σύ γάρ ἀθλήσας εὐφραίνεις ὡς Μιχαήλ εὐσεβούντων τὰ πληρώματα.

Ὡς ὀλοκάρπωμα θεῖον, καὶ προσφορά λογική, διά πυρός τελέσας, Μιχαήλ τοὺς ἀγῶνας, Κυρίῳ προσηνέχθης καὶ τῆς αὐτοῦ, ἡξιώθης λαμπρότητος· ἀλλά πρεσβείαις σου ῥύου ἡμᾶς παθῶν, ἀμαυρώσεως δεόμεθα.

Τόν μιμητὴν τῶν Μαρτύρων, καὶ ἰσοστάσιον, τῆς τούτων εὐκληρίας, καὶ στεφάνων τῆς δόξης, τό βλάστημα Γρανίτσης καὶ πρόθεόν, πρεσβευτὴν ἐτοιμότατον, ἀνευφημήσωμεν ἅπαντες Μιχαήλ Ἐκκλησίας τό ἐδραίωμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆ μαρτυρικῇ σου ἐνστάσει, τῆς ἀσεβείας τεταπείνεται ἡ ἰσχὺς, καὶ εὐσεβῶν τό κέρας ὑψώθη, Μιχαήλ ἀξιοθαύμαστε· σύ γὰρ προθύμῳ καρδίᾳ, πρὸς ἀθλητικούς ἐχώρησας ἀγῶνας, Χριστόν ἐν δεδυμένος, καὶ νίκην ἤρας περιφανῆ, κατὰ τῶν ἀντικειμένων ὑπερφρονήσας πάντων τῶν γενηῶν· καὶ δι' ἐνύλου πυρός, τῷ αὐτῷ διαβάς φωτί, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύεις, ἐνώσει θεῖα θεοῦ μενος. Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων ἀξιάγαστε, μή παύση πρεσβεύων, ὑπέτων τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τά συνήθη. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου,
ἅπερ ζήτει τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Γρανίτσης θεῖος βλαστός, ὁ Χριστόν δοξάσας, δι'
ἀθλήσεως θαυμαστῆς· χαίροις ὁ Κυρίῳ, προσενεχθεὶς ὡς θυμα,
ὦ Μιχαήλ ἐνέγκας, πυρός τὴν ἔκκαυσιν.

Δίστιχον.

Δίδου Μιχαήλ Γερασίμῳ σὴν χάριν,
Μέλψαντι τὰς σὰς θαυμαστάς ἀριστείας.

